

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Μην ξεχνάτε το κρασί!

Οι οινοπαραγωγικές εταιρείες της ΕΕ κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου όσον αφορά στον αποκλεισμό του κρασιού από τη συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ

Ο Ευρωπαϊκός Φορέας Οινοπαραγωγής -CEEV- του οποίου ιδρυτικό μέλος αποτελεί ο Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου, πληροφορήθηκε ότι το κρασί ενδέχεται να μην περιληφθεί στην εμπορική πρόταση της ΕΕ που βρίσκεται υπό διαπραγμάτευση στο πλαίσιο μιας ευρύτερης συμφωνίας με την κυβέρνηση των ΗΠΑ.

«Είμαστε βαθιά ανήσυχοι για τον πιθανό αποκλεισμό του κρασιού από τον κατάλογο των ευαίσθητων προϊόντων που περιλαμβάνονται στο πακέτο συμφωνίας», δήλωσε ο Στέλλιος Μπουτάρης, Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελληνικού Οίνου. «Ο Ευρωπαϊκός αμπελοοινικός τομέας διανύει ήδη μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο και η οριστική καθιέρωση ενός δασμού *ad valorem* θα επιδεινώσει αυτή την κρίση και θα βλάψει χιλιάδες οινοποιεία και αμπελουργούς σε όλη την ΕΕ και φυσικά στην Ελλάδα. Ως εκ τούτου, καλούμε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διασφαλίσει ότι το κρασί θα παραμείνει αναπόσπαστο μέρος του πακέτου διαπραγμάτευσης με την κυβέρνηση των ΗΠΑ».

Οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής παραμένουν ο μεγαλύτερος προορισμός εξαγωγών για τα κρασιά της ΕΕ, αντιπροσωπεύοντας το 27% των εξαγωγών κρασιού της ΕΕ σε αξία και το 21% σε όγκο. Ειδικότερα για το Ελληνικό κρασί, οι ΗΠΑ αποτελούν την δεύτερη πιο σημαντική αγορά με 19% της αξίας των συνολικών εξαγωγών, καθιστώντας την αγορά των ΗΠΑ θεμελιώδη για την οικονομική βιωσιμότητα του οινοπαραγωγικού τομέα της Ελλάδας και των αγροτικών κοινοτήτων που αυτός συντηρεί.

Η ζημία που έχει προκληθεί στις πωλήσεις των Ευρωπαϊκών κρασιών από τον περασμένο Απρίλιο οπότε επιβλήθηκε δασμός εισαγωγής 10% στις ΗΠΑ εκτιμάται σε περίπου 12%. Εάν ο δασμός των ΗΠΑ οριζόταν στο εύρος [17-20]%, και λαμβάνοντας υπόψη την τρέχουσα συναλλαγματική ισοτιμία – η αξία του δολαρίου ΗΠΑ ήδη έχει μειωθεί κατά 15% σε σύγκριση με το ευρώ - η εκτιμώμενη ζημία θα έφτανε το 30%.

Η αξιολόγηση των εμπορικών σχέσεων ΕΕ-ΗΠΑ στον τομέα του οίνου πρέπει να υπερβαίνει τα στατιστικά στοιχεία εξαγωγών. Η αξιολόγηση του οικονομικού πλεονάσματος που κατέχουν οι ΗΠΑ από την πώληση των Ευρωπαϊκών και ειδικότερα των Ελληνικών οίνων θα πρέπει επίσης να αποτελεί μέρος της εξίσωσης.

«Οι ευρωπαϊκές εξαγωγές οίνου δεν βλάπτουν την οικονομία των ΗΠΑ - αντίθετα, την στηρίζουν», δήλωσε ο Πρόεδρος του ΣΕΟ. «Λόγω του τρι-επίπεδου συστήματος (three tier system) διανομής αλκοόλ στις ΗΠΑ – υφίσταται διαχωρισμός

παραγωγού/εισαγωγέα, διανομέα και λιανοπωλητή, εκτιμάται ότι για κάθε 1,00 δολάριο που παράγεται από τις εξαγωγές ευρωπαϊκού κρασιού προς τις ΗΠΑ, τα Αμερικανικά Δίκτυα Διανομής και ο τομέας HORECA κερδίζουν 4,50 δολάρια. Το Ευρωπαϊκό κρασί ύψους 4,88 δισεκατομμυρίων ευρώ που εξήχθη στις ΗΠΑ το 2024 εκτιμάται ότι απέφερε έσοδα 22 δισεκατομμυρίων δολαρίων στις αμερικανικές εταιρείες, που δραστηριοποιούνται στα τρία επίπεδα της αγοράς», πρόσθεσε ο κος Μπουτάρης.

Το κρασί προσφέρει μια σχέση win-win που πρέπει να προστατεύεται, όχι να υπονομεύεται. Το κρασί δεν πρέπει να θεωρείται ως αδύναμο στοιχείο στις διαπραγματεύσεις, αλλά μάλλον ως ένα στρατηγικό και αμοιβαία επωφελές πλεονέκτημα.

Οι οινοπαραγωγικοί τομείς της ΕΕ και των ΗΠΑ αντιτάσσονται σταθερά στην επιβολή δασμών στο εμπόριο οίνου. Και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού, υποστηρίζουμε σθεναρά το ελεύθερο και δίκαιο εμπόριο και τις ανοιχτές αγορές οίνου μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ.

Ο Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου (Σ.Ε.Ο.) ιδρύθηκε το 1995 ως συνέχεια του ιστορικού συνδέσμου ΣΕΠΤΟ (1949) που μετονομάστηκε σε ΣΕΒΟΠ το 1969. Είναι ο κύριος φορέας της Ελληνικής Οινοπαραγωγής εκφράζοντας μέσω των μελών και συνδεδεμένων μελών του, το 70% της παραγωγής, το 80% της εμπορίας και το 90% των εξαγωγών του Ελληνικού κρασιού. Επίσης στο Συμβούλιό του αντιπροσωπεύονται όλες οι **Περιφερειακές Οργανώσεις** του Τομέα. Η Μακεδονία (ΕΝ.Ο.Α.Β.Ε.), η Κεντρική Ελλάδα (ΕΝ.Ο.Α.Κ.Ε.), η Πελοπόννησος (ΕΝ.Ο.Α.Π.), οι Νήσοι Αιγαίου (ΕΝ.Ο.Α.Ν.Α.), η Θεσσαλία (ΕΝ.Ο.Α.Θ.Ε.) η Κρήτη (Δ.ΟΝ.Η.) Μέλη του Σ.Ε.Ο. είναι όλα τα ενεργά Ελληνικά Οινοποιεία, αμπελουργικές ή εμπορικές εταιρείες καθώς και επιμέρους τοπικές ενώσεις, που βλέπουν τη συμμετοχή τους στα συλλογικά όργανα ως προϋπόθεση προόδου του σύνθετου αμπελοοινικού τομέα (ιστορικά, νομικά, εμπορικά και κοινωνικά).